

LO GERONÉS

PERIÓDICH DE AVISOS Y NOTICIES

PORTA-VEU DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Gerona.	1 pesseta trimestre
Fora..	1'25 id. id.
Estranger.	1'50 id. id.

Un número 10 céntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

Rambla Llibertat, 31

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletos, etc., que s' remetin a la Redacció, se 'n donará compté en lo Setmanar.

Any VI.

Diumenge 26 de Febrer de 1899

Núm. 247.

PREPAREMOS

Ja ho diguérem l' altre dia: no 'n tenen pas la cultura catalans de que indefectiblement s' enfonzi Espanya.

Si queda algú per allà dalt ab esperansas encare que no tot está perdut, de que hi ha talent y diner y voluntat pera salvarla, que ho probi. Als catalans no se 'ls ha fet interessar en lo govern del Estat, no 'n saben, donchs, los catalans de salvar a Espanya.

De la fusta dels d' allà dalt s' han fet privats y ministres, y encare se 'n fan are. Tants han sigut ells, los aixerits y enrahonadors desbocats ab cascabels a la llengua, tantas cadiras han trobat pera asséures en lo govern d' Espanya. Ells ho han omplert tot, ho han desgavellat y barrejat tot, ho han podrit tot, tant lo que no era seu com lo propi. Los hi descubriren un mon de franch y se l' han menjat fins a l' última crosta, y are tenen empenyadas las darreras engrunas que 'ls hi quedavan del altre....

Als catalans se 'ls ha deixat teixir y alsar xemeinyas; entrar y moldre blat; embarcar forsa vi; engendir soldats, y enmotllar diputats y senadors, uns y altres pera que fessin de número a las filas; se 'ls ha consentit y se 'ls ha donat alas ab que fessin pujar y baixar papers en bolsíns y plassas; se 'ls ha permés triar géneros y agavellar fortunas ab que empenyer tractats, subvencionar restauracions, comprar gent y armas pera revolucions estérils y pera hostatjar y festejar, de totas las maneres imaginables, als caps grossos de la seva política, costejantlos la clach de las oracions d' arribada, y fins arrossegantlos com a héroes triomfadors, estirant igual que bestias gent de la grahamida, a lo llarch de las Ramblas.

Mes devant d' aqueixa mena d' Espanya d' egoismes satisfets y de grandesas humilladoras que 'l centralisme absorvent s' ha montat a son gust pera desparadament explotarla, devant d' aqueixa Espanya dels partits governants que permet l' enriqueixre y que dona creus a grapats y altres honors als que 'ls hi sacrifican servils las lleys y l' esperit y 'l carácter seculars de sas nacionalitats antigas, s' hi ha tornat a aixecar plena de fé y d' ideals y respirant salut y fortalesa la nostra Catalunya, la Catalunya catalanista, la que al mateix temps y en un mateix cos es la vella y la nova Catalunya, la que, tenint conciencia de quin es lo seu llinatge y sabent que es obligació sagrada en tots los sérs lo procurar per la conservació de la vida, no s' resigna a veure creuhada de brassos com cau arrossegat son territori en la desfeta general que s' acostava, sino que ja que a Espanya tot fatalment s' abandona a la ventura, vol y pot y está obligada a despertar l' entusiasme patriótic dels catalans, y a ajuntar a tots los que no tingan lo corch de las baixas políticas dintre de la conciencia, ab lo fi de que Catalunya s' deslliuri ella sola.

Que cóm se té de fer pera procurar en mitj de la desfeta d' avuy lo deslliurament y salvació de Catalunya? Donchs despertant per tot lo país los sentiments de rassa y de nacionalitat soberana, que s' troban, no morts, que may han deixat de glatir, sino condormits dintre de l' ánima d' aquest que va ser un gran poble. Donchs posant de manifest constantment y valentse de tota classe de medis las excelencias d' aquest per tot temps privilegiat tros de terra independent que s' troba de més enllá dels Pirineus y traspassava lo Euro. Donchs ensenyant las misérias presents de Catalunya; los lligams que li roban sa iniciativa fecondadora segantli 'ls brassos y oprimintli la conciencia; la posició humiliant en que s' troba, cayent de mans y de boca en terra devant dels catalans que la trepitjan; los rius d' or que envía al centralisme pera satisfacer la set inacabable del aixám de los empleats que vagan; lo paper tan resignat com descomulgat que desempeña, sent ella sola la que ha sigut y sent qui es encare devant dels altres

pobles civilisats de la terra. Donchs trucant día y nit al cor dels catalans que 'n tingan, pera dirlosli que Catalunya en mitj del curs dels sigles ha marxat sempre unida y compacta formant una sola existencia, recorrent son esperit la vida de son sér d' un extrém a l' altre, com la sava per un arbre, que no hi pot haver may en mitj de son cos fitas partioneras, porque com al tribunal de Salomó son cos no 'l té de dividir la fulla de cap espasa, sino que té de ser tot sencer pera la seva mare que es la Catalunya d' ahir que engendrará la nova. Donchs cridantli ab la veu de l' ánima a aquesta Catalunya que ja hi hem arribat al gran día del perill pera ella, y que aixís com las tropas d' un mateix exercit al véures voltadas d' enemich poderós se reconcentran sobre 'l camp de batalla y forman lo quadro presentant las armas y 'l pit als contraris redoblant la resistencia, aixís Catalunya deu ajuntar a tots los seus fills que la vulgan salvar, obehint estretament agermanats una mateixa ordre, sense deixar obrir portells en sas rengleras y afanyosos cada un de salvar al company pera salvarse ells mateixos y tots alauna, porque tant catalana es la gent del plá de Barcelona com la del Ampurdá, y la del Urgell com la del camp de Tarragona, y la de las valls del Noguera y del Segre com la de las voras del Ebro ahont hi abocan sas ayguas, y no hi ha ni sobre la cara de la terra catalana ni sobre la cara de sos fills cap senyal ni cap rastre de senyal que diga ni escusi 'l lloch per ahont se puga honradament fraccionar a Catalunya.

Que 'l camí per recorre está ple d' entrebanchs depositats per los sigles; que la feyna es penosa y molt llarga; que 'l centralisme ho ha empestifat tot y que las decepcions que s' hi troban son moltas; que la llosa de plom que hi han tirat assobre de Catalunya no l' alsarem nosaltres porque pesa més que totas sas montanyas.... Y qué hi fá tot si pel camí dels entrebanchs ja hi hem entrat fá temps y molts ja 'ls hem deixat enrera, y las decepcions aisladas nos han encoratjat sempre porque tenim confiansa en lo poble catalá en massa y fé completa en la justicia de nostra causa, y ab la fé al cor l' apartarem y la farem pols a la pesanta llosa, que ab la fé s' fan miracles y s' aplanan las montanyas!

Preparémnos, donchs, preparémnos pera que quan vinga l' ensorrament definitiu de la casa d' Espanya; que ja s' vengueren fins sos puntals, y no hi queda ni una tantols de sas parets a plom, y 'ls fonaments los té enlayre. No trepitjeu fort al passarhi per devant d' ella, diuhen al país los que la guardan; entréuhi de puntetas, diu lo país als governants, com si hi hagués un mort de cos present en cada una de las sevas salas. Mes las sevas salas están desertas y silenciosas, fenthi un fret que gela; las arcas son espanyadas y vuydas; la pols ho ha cobert tot; no s' hi veu ningú y no més s' hi passejan las ratas. Y mentres que allà dalt cau la casa, visquem y treballém per nosaltres mateixos aixecantli la nostra. Arrepleguém las pedras escampadas que amorosamente treballaren nostres pares y ab nostras propias mans y ab lo tirat modern bastim lo nou edifici.

Qui sab la sort que 'l temps té reservada a Catalunya! Un día ó altre s' han d' acabar las persecucions pera un poble: tot lo que es noblesa y abnegació y té dret a tornar a la vida ve un día en que hi torna. Lo regirament del mon es y ha sigut gran, no sols avuy, sino en totas las épocas: tot en ell s' ha capgirat y s' ha trasmutat de lloch cent vegadas, reys y vassalls y nacions y pobles; més sempre, més fort que governs y estats, més fort que la mort mateixa, es y será la voluntat d' un país, d' una nacionalitat que vol ser nacionalitat ab tot lo que la integra, porque mor... ó se 'l mata al home, pero no moren ni se 'ls poden matar als homes, a la rassa.

Lo despotisme, la ignorancia, la superbia, la falta d' entranyas dels governants acabaren ab la dominació d' Espanya en sas colonias. Sas naus que havian passejat per tot lo mon, que romperen un día las mu-

rallas de lo imposible ab las proas d' en Colón, s' enfonzaren com esclofolias de nou en las Antillas y Filipinas, y la escuadra d' en Cámara se va aturar en lo mar Roig porque en ellas hi anava, sens haver escarmentat, lo mateix esperit de dominació inconside-rada que havia aixecat l' odi dels fills de las colonias contra la possessió d' Espanya.

Y ab tot, aquell mateix mar Roig que no va poguer atravesar la escuadra d' en Cámara, un día s' va obrir pel mitj pera deixar pas franch y en sech a un poble que rompía 'l seu captiveri; que Deu permet que devegadas, per la fé y la constancia, s' trobi més compassió en la materia mateixa que no pas en l' ánima dels homes.

ANGEL GUIMERA.

(De La Renaixensa.)

MEMENTO

Los enemichs de Catalunya han seguit sempre la mateixa táctica. No combaten al regionalisme ni al nacionalisme catalá en lo terreno históric ni en lo filosófic; es a dir en lo del dret y en lo dels principis. La superioritat teórica y experimental del particularisme los xafaría. Per combatre'l acuden al terreno dels interessos creats a l' ombra del centralisme, y los afalagan, tractant de que s' axequi una creuhada de tots los satisfets, de los que viuhen del fruyt de la centralisació y de los que d' una manera indirecta participan del orde de cosas present.

Aixís ells, los centralistes, son los que claman contra les tendencias centralisadores y absorvents que suposan té Barcelona sobre tot Catalunya, y porque sí, sense alegar cap rahó ni cap proba, donan per justificat y demostrat que 'l centralisme que Barcelona vol exercir, segons ells, sobre de Catalunya, sería un centralisme més tiránich, més complert, es a dir pitjor que 'l que sobre Espanya exerceix Madrid: y de aquest gran argument, fundat tot en suposicions, ne deduhe-xen la conseqüencia, no que s' hagi de rebutjar y abominar del pretingut centralisme de Barcelona y del real y efectiu de Madrid, com voldría la llógica, sino que s' ha de aguantar y soportar lo centralisme de Madrid, per por del de Barcelona, conseqüencia que repugna a la llógica y al sentit comú.

Y es que 'ls que aixís parlan, centralistes recalci-tráns y empedernits, y les més de les vegades interessats en que s' conservi la organizació centralista actual porque ab ella prosperan y d' ella viuhen, no tenen fé ni confiansa en los arguments que s' usan contra 'l particularisme y están plenament convensuts que ab ells no persuadirian a ningú y menos als moltíssims, a la gran majoria, que son los que de la centralisació ne sufren les desastroses conseqüencias. Perxó, contradint los principis que sustentan ó diuhen sustentar, combaten ab ira mal dissimulada lo que no existeix, la centralisació de Barcelona, y abonan y volen que s' mantinga lo que existeix, la centralisació de Madrid.

Rahóns d' aquest genre no merexen resposta seria; portan en sí mateixes llur condemna, y fan més, posan d' evidencia lo despít, la mala fé de qui 'ls usa.

Parléulos a semblant gent d' entitats, de nacionalitats, naturals é históricas ab dret perfecte a esser regonegudes y respectades; parléulos del desvetllament d' aquexes entitats en tot Europa y fora d' ella; parléulos del criteri que sobre elles manifestan la major part y 'ls més eminentes y moderns conreuhadors de la ciencia política: y per tot argument, per tota contestació, vos dirán reaccionaris, adoradors del feudalisme, ambiciosos, tontos, si no vos diuhen ximplés ó altre cosa pitjor. ¿Son axó rahóns? ¿Es axó defensa de principis?

Quan a n' aquestos extréms s' acut es que la pedregada se veu a sobre; es que la temensa fé tremir ja tot lo cos y s' ha apoderat de l' ánima dels qui veu-

una dotzena de persones que presenciïn lo pas de la profes... No hi ha cap dupte que lo molt que s' ha edificat del...

LLIBRES REBUTS

LE JOURNAL DES PYRÉNÉES-ORIENTALES. — Aquesta notable revista il·lustrada, comercial, marítima, artística y...

VARIETATS

ANTIGUITATS GALLEGUES

La Revista Gallega acaba de publicar un dibuix, en esca... reduhida, d' un preciós collar (torques) d' or, trobat...

Dit collar, per lo que s' desprén del dibuix, està format per una barra cilíndrica d' or, doblegada en elipse oberta...

L' or es pur, de 23 quirats, y el pes total del collar es de 44 unces. Fou comprat, segons la ressenya a que havém...

L' autor de la ressenya no l' creu tant antic com al principi s' havia suposat, per haverse descobert en un lloch...

Diu finalment que, segons relació de persona que li mereix lo major crèdit, se n' trobà a Mellid, al ferse 'ls tra...

Aquesta mena de collars los usaven especialment los Gallegos, los Perses y altres nacions orientals. Los soldats romans...

SECCIÓ LITERARIA

RONDALLA

Després que Nostre Senyor, va haver castigat al àngel del mal... que se venjar del mateix Deu, y envià a Llucifer a la terra...

Efectivament: lo Rey del infern, després de meditar l' empresa, se posà 'l vestit d' escates de llautó, s' abrigà ab...

Lo primer que va fer, pera realitzar lo seu plan, fou intentar-se a las entranyas de la terra, y posar en pràctica lo...

petitas y rodonas fraccions, va malehirlo ab son alé, y l' hi va donar d' aquesta manera la seva potestat diabòlica, fent-lo...

Ell sabia que Deu, pera atraures la humanitat, havia donat als homes cor é inteligencia: pero també sabia que ab l' invent de la moneda faria més prosélits ell, repartintlo, que Deu ab totes las gracias que podia prodigar.

Aixís fou, que, sortint de las entranyas de la terra, se posà a corre mon predicant las sevas doctrinas, y explicant de pas l' infinit poder que tenia la moneda; y diguent que a tots los que volguessen seguirlo y creurel, los donaria d' aquell prodigiós metall, tant més, quant ab més fermesa y constancia serían prosélits seus.

La gent semblava boja: tothom anava a fer protestas d' amistat al Rey del infern y se adheria a sas enganjosas preocupacions, y ell, estrefant una rialla d' àngel, que per per mal disimulada ja s' veya que era d' àngel caygut, reparfia moneda y més moneda, tanta com ne volían: primer se n' cansava la gent de cullirne, que ell de donarne. Fins hi havia home que per adquirir més, y ferse més grat a Llucifer, s' arrancava 'l cor y l' inteligencia que Deu li havia dat y ho dexava tot als mateixos peus de son protector infernal.

La cosa no era per menos: tothom que havia arreplegat lo meravellós metall, havia probat son poder; y efectivament, donava 'l resultat desitjat per la gent y promés per l' ofertor: ab l' or no solsament se adquiria tot lo necessari per la vida, sino que fins servia per satisfer tots los vicis, totes las passions, s' humiliava al qui no 'n tenia, se mofava de tot, y en últim extrem també se redimia de la mort pagan lo corresponent tribut. La conquesta de l' humanitat fou segura.

Diu un ditxo de la terra, que la mar com més té, més brama. Los que n' tenian més, seduïts per tanta atracció, envejosos de tenirne el doble y temerosos de perdre, l' que havian arreplegat, com que havian llansat lo cor y apagada l' inteligencia, aixís que Llucifer se n' tornà al infern, veient que ja no n' donava més, se varen tornar avaros.

La conseqüència de l' avaricia, portà la cosa en perjudici d' ells mateixos, puig avuy la moneda ha perdut una virtut, que es la de lliurar de la mort. De manera que, ara per ara, no l' hi val al poderós tenir tota la moneda del mon; en arribant l' hora de perdre la vida, se dexa la moneda en un recó, 'l cos al cementiri y l' ànima toca 'l dos a servir a son senyor.

Y tot perquè l' avaricia li va fer faltar al contracte. Escolteu com:

Antigament existia un patriarca, amo y senyor de numerosas familias, que havia adquirit casi tota la moneda de son país, gracias a que havia lograt que tothom trevallsés en son profit.

Aquest rich personatge, tenia una complexió dèbil y malaltissa, tan malaltissa que qualsevol temperatura l' hi alterava la salut; de manera que 'l seu estat delicat no li permetia rebre l' influencia dels núvols, ni del sol, ni de la serena de la nit: en una paraula, era lo que avuy ne diríam un pot de hospital.

Lo seu gran temor, era la mort: pero, com era excessivament avaro, sempre esperava 'l moment dels últims badalls de l' agonía pera cridar a la Parca, y pagarli 'l tribut ab la diabòlica moneda.

Comprava a la mort, y de moment, recobrava per complert la vida y la salut, y s' tornava fort y alegre per art d' encantament.

¿Podeu contar si n' va gastar de diners! Però, aixó sí, no moria may, y l' home tenia ja una colla d' anys.

¿Qué succehi? Lo que es molt natural que succeheixi ab los avaros: que després d' haver passats los estertors de l' agonía y haver recobrat la salut, li dolia, pero moltíssim, lo diner que havia gastat. Aixó feu que un dia, filosofant nostre home, se va dir:

— Que totxo que he sigut! tant de diner que he donat per no morir-me, y potser no haguera mort encara, ¿que n' he gastat de diners en vá! per aquest camí me quedaré sense moneda. Una altra vegada, esperaré l' últim recurs de tot, y no daré cap quarto, fins que veuré que ja no hi haurá remey pera mi.

Tal dit, tal fet. Va arribar un dia que l' avaro se va veure atacat d' una forta malaltia, y trobantse al llit en los últims moments de l' agonía, l' hi compareix Llucifer, en nom de la Parca, pera cobrar lo tribut y tornarli la vida que li anava faltant; pero l' avaro, que ja havia gastat un capital, sense haver sabut veure necessari 'l gasto, va rebre al dimoni ab mal modos, y va dirli:

— Ja te n' pots entornar, que per ara no es hora.

— Mira que t' estàs morint; y ja saps que 'ls diners que t' vaig donar, avuy no t' podran servir per res més si no per comprar la vida.

— No pot ser encara; no 'n tinc gayres, y tu lo que vols es que jo 'ls gastí tots, que després no m' quedés ni una poma per la set.

Que si son verdas, que si son maduras. l' avaro no va volguer entregar cap diner y s' va quedar mort y sech com una mómia.

Lo dimoni va tenir un verdader disgust; no per la mort del avaro, sino perquè no s' va volguer utilitzar del millor prodigi que fins llavors havia tingut lo diner. No obstant y

aixó, va carregar ab l' ànima del avaro, que ja era séva, y se la va emportar a las covas del infern.

Desde aquell dia, Llucifer, no va volguer tenir més tractes ab semblant gent; va traure aquest poder a la moneda, creguent guanyarhi molt més; puix, los amos dels diners, moriran, com tot altre mortal, y la moneda tindrà tots los altres poders diabòlics, suficients pera lograr, que seduïxixin al home, y d' aquesta manera, s' arreplegarà més combustible pera fer bullir eternament las calderas d' en Pere Botero.

LO BADELL MALALT

Avuy tot va en renou a la masia, que ha nat a trench de dia de la Rossa un badell com un fil d' or. Ja l' ha amoxat la vaca carinyosa, Ja está salvat, y l' amo fa a sa esposa: « Fará goig per la Fira, si no mor »

Y sa esposa se 'l guayta embadalida; la vella compadida; sols contempla a la vaca, y 'ls baylets, movent sorroll, s' apropan a mirarlo, pro, espabordits, no gosan pas tocarlo donchs la mare obra uns ulls y fa uns bufets! La porta de la cort s' obra y s' tanca sovint, que allí no hi manca

lo parent y l' amic y 'l bon vehí: — Que sant Antoni 'l guarde, aquell murmura, y aquest parla de sort y de malura, y la séva 'l més dropo diu allí. Mentres tant lo bouher, que de la Rossa n' ha tret sols una cosa, está dintre sa cambra gemegant.

« Tot ha anat bé » entre bells crits escolta, y tot plegat, perquè la feyna es molta, lo crida l' amo y baixa ranquejant. — Axó no es res — donantli una esquenada li diu ajogassada

la porquetryrola alegre al pallardás. l' amo somriu, y sa muller, contenta, diu al bouher: — La vaca es prou valenta, sols t' ha amoxat, no cal que t' quexis pas. Y ell ab la nafra a sobre va a la feyna apoch, apoch, y l' eyna

quan es al tros rellicsa de sa mà. Guayta per tot, acota 'l cap y plora que allí ningú del mas hi té a la vora! ja pot plorar, ningú se n' burlará: Y gemega un dia y altre dia:

li marxa la alegria a passas de gegant, com lo dalit. Ahí aná al bosch, avuy sols a la fexa, demá al hostal y l' infelís no s' quexa fins que no s' mou d' entre 'ls llensols del llit.

— ¿Qué hi há de nou? lo manescal demana trucant a la forana de la masia un jorn de bon matí. Ell desde 'l llit a Deu mercés li dona, y sent a la mestressa que enrahona del badellet que está malalt d' ahí.

— Cuytéu per la recepta desseguida, l' amo atolondrat crida quan traspassa 'l llindar lo manescal.... ¿Y ab lo bouher quí hi pensa?, sols la vella que té bon cor y, penedida, entre ella, si torna, s' diu, jo faré visital.

PERE ROCA Y JORDÀ.

TRIBUNAL ECLESIASTICO DEL OBISPADO DE GERONA

Sentencia

En la ciudad de Gerona a los diez de Febrero de mil ochocientos noventa y nueve. El M. I. Sr. Don Ramón Font y Mi- quel, Pbro. Licenciado en Derecho Civil y Canónico, Dignidad de Arcipreste de esta Iglesia Catedral, Individuo Correspondiente de la Real Academia de la Historia. Provisor y Vicario General de la Diócesis de Gerona por el Excmo. é Ilmo. Sr. Obispo de la misma; habiendo visto los autos de divorcio promovidos por D.ª Ramona Plá Garriga, vecina de San Felíu de Guixols, dirigida por el letrado D. Joaquin Franquesa y representada por el procurador D. Joaquin Ordeig, contra su marido D. Ginés Vert de ignorado paradero.

Invocado el santísimo nombre de Jesucristo, fallamos: que debemos conceder y concedemos a D.ª Ramona Plá y Garriga el divorcio quoad thorum et habitacionem por el tiempo de diez años. Así por esta sentencia sin hacer especial condena de costas, lo pronunciamos, mandamos y firmamos.—Ramón Font.

Mercat de Gerona del dia 25 de Febrer

Table with 3 columns: Especies, Mesures, Pessesets. Rows include Blat, Mestall, Ordi, Ségol, Civada, Bessees, Mill, Panis, Blat de moro, Llobins, Fabes, Fabó, Fessols, Monjetes, Ous, Dotzena.

SECCIÓ RELIGIOSA

Santoral

Diumenge 26. — La Mare de Deu de Guadalupe y St. Porfiri. Dilluns 27. — St. Leandro y St. Baldomero. Dimars 28. — St. Romá y St. Rufí. Dimecres 1. — St. Rosendo y Sta. Eudoxia. Dijous 2. — St. Ximplí y St. Absalón. Divendres 3. — Sts. Hemeteri, Celoni y Medí. Dissapte 4. — St. Casimir y St. Llici. Diumenge 5. — St. Nicolau Factor y Sta. Faina.

Quereia Hores

Del dia 26 al 4 en la iglesia de St. Pere: lo 5 en la de Sant Lluch.

Gerona. — Establiment tipogràfic de Pacis Torres. Plaça de la Constitució, 9.

Guía del viatger en la Comarca

Amer. — Estació fèrrea. Ferrocarril de Gerona a Olot y carretera de Sta. Coloma a Olot y de Gerona a Anglés a 18 k^{m.} de Gerona.

Anglés. — 14 k^{m.} de Gerona. (Vegis lo dit referent a Amer).

Arbucias. — 36 k^{m.} de Gerona. Carretera de Hostalrich a Sant Hilari Sacalm.

Armentera. — 27 k^{m.} de Gerona. Prop la carretera de La Bisbal a Figueras.

Bagur. — 44 k^{m.} de Gerona. Carretera de Gerona a Palamós per La Bisbal y Tramvia de Flassá a Palamós. Camí vehinal desde Palafrugell. Població marítima.

Banyolas. — 14 k^{m.} de Gerona. Carretera de Gerona a Olot. Ayguas sulfurosas.

La Catalana. — Ferreteria, quincalleria y merceria. — Mercadal 7 y Plassa de la Constitució 1.

Besalú. — 41 k^{m.} Carreteras de Gerona a Olot y de Figueras a l'última població.

Blanes. — 32 k^{m.} Estació en lo ferrocarril de T. B. y F. Banys de mar.

Cadaquers. — A 54 k^{m.} Camí vehinal desde Rosas. Banys de mar.

Caldas de afavella. — 16 k^{m.} Estació en lo ferrocarril de T. a B. y F. Carretera desde Llagostera. Ayguas termals. Establiment del Srs. Prats y fill. — *Vichy Catalá.* — Cotxes de abdos establiments a tots los trens.

Calonge. — 27 k^{m.} Carretera de Sant Feliu de Guixols a Palamós.

Camprodón. — 59 k^{m.} Per Vich y per Olot passant per Sant Joan de las Abadessas.

Cassá de la Selva. — 12 k^{m.} Estació en lo ferrocarril de Gerona a Sant Feliu de Guixols y carretera de idem.

Castell d'Aro. — 25 k^{m.} (Id. anterior).

Castelló d'Ampurias. — 41 k^{m.} Carretera de Figueras a Rosas.

Figueras. — 32 k^{m.} Estació ferrocarril de T. a B. y F. Carretera de Barcelona a la Frontera y limit de la carretera de Olot, La Bisbal y Rosas.

Gerona. — Capital de Provincia. — Audiencia. — Jutjat de 1.ª instancia. — Sucursal del Banch d' Espanya. — Institut de 2.ª ensenyansa. — Museo provincial. Estacions dels ferrocarrils de T. B. y F., de Amer y de Sant Feliu de Guixols.

Fonda Peninsular (Antiga de St. Antoni). — Carrer Nou.

Café Norat. — Rambla de la Llibertad.

Encesa y C., en comandita. — Farinera. — Carretera de Barcelona.

E. Barangé y fills. — Fábrica de sabó a Gerona, Granollers y Barcelona.

Pérez, Sauri y Noguera. — Fábrica de ciments y cals hidráulica. — Industria 2.

Fills de Esteve Garriga. — Magatzems de vins y arros. — Carretera de Sta. Eugenia y Plassa del Marqués de Camps.

P. Lliurella y C. — Mechero GOLDEN. — Industria nacional. — Fabricació de manguitos pera incandescencia per gas. — Plassa del Oli, 6.

J. O. Carbó. — Camiseria y confecció de roba blanca per senyora. — Plateria 30. — (Quatre cantons).

Sahiet y C. — «La Gerundense». — Fábrica de paper continuo.

Succesors de Pau Cassá. — Gran magatzem de paper pintal pel decorat de habitacions. Gran varietat de moíluras. — Constitució 11.

Hostalrich. — 39 k^{m.} Estació ferrocarril de T. a B. y F. y carretera fins a Sant Hilari.

La Bisbal. — 27 k^{m.} Estació Tramvia Flassá a Palamós. Carreteras de Gerona, Figueras y Palamós.

La Escala. — 32 k^{m.} Carretera de La Bisbal a Gerona y de la estació de Sant Jordi per Verges. Banys de mar. Ruhinas de Ampurias.

La Junquera. — 47 k^{m.} Limit en la carretera de Barcelona a Fransa. Banys de la Mercé. (Ayguas sulfurosas).

La Sella. — 16 k^{m.} Estació ferrocarril de Gerona a Olot, carreteras de Sta. Coloma y de Gerona a Olot.

Llagostera. — 24 k^{m.} Estació ferrocarril Sant Feliu de Guixols. Carreteras a id. y a Caldas de Malavella.

Llansá. — 41 k^{m.} Estació ferrocarril de T. a B. y F. Banys de mar.

Lloret de Mar. — 32 k^{m.} Carretera a la estació de Blanes, y carretera fins a Tossa.

Massanet de Cabrenys. — 54 k^{m.} Carretera desde Figueras.

Olot. — 48 k^{m.} Carreteras a Gerona, Figueras, Sant Joan las Abadessas y Sta. Coloma de Farnés.

Palafrugell. — 41 k^{m.} Estació Tramvia Flassá a Palamós y carretera de Gerona a Palamós.

Palamós. — 44 k^{m.} Estació del Tramvia de Flassá, limit de las carreteras de Sant Feliu y de Gerona.

Rosas. — 44 k^{m.} Carretera de Figueras. Banys de mar.

Sant Feliu de Guixols. — 36 k^{m.} Ferrocarril fins a Gerona: carreteras a Gerona y a Palamós. Establiment de banys de pila y oleatge.

Sant Hilari Sacalm. — 38 k^{m.} Carretera a la estació de Hostalrich y a Vich. Ayguas acidulo-carbónicas.

Sant Pere Pescador. — 27 k^{m.} Carretera que surt de la estació de Sant Jordi.

Sta. Coloma de Farnés. — 20 k^{m.} Carretera desde la estació de Sils (T. a B. y F.) y carreteras a Gerona, Olot y Barcelona. Ayguas termals.

Torroella de Montgrí. — 32 k^{m.} Carretera desde la estació de Verges y desde Gerona. Banys de mar al Estartit.

Tossa. — 41 k^{m.} Carretera desde Lloret de Mar.

Vidreras. — 34 k^{m.} Carretera desde la estació de Sils y carretera desde Llagostera.

Viladrau. — 50 k^{m.} Camí de ferradura desde Sant Hilari y carreteras desde Vich y estació de Banyá. Hotel Cambrinus. Centre de excursións al Montseny.

Banch Vitalici de Espanya

LA PREVISION

BANCH VITALICI DE CATALUNYA

Companyas de segurs sobre la vida reunidas
Carrer Ample 64, BARCELONA

CAPITAL SOCIAL 15 000.000 DE PESETAS.

Reservas en 31 Desembre de 1896 9.235.908'05 pts.
Capitals assegurats desde la fundació de las C.^{as} fins al 31 Dbre 1897. 203.-80.352'95 »
Pagat per sinistres, pólissas venudas y altres comptes fins igual data. 13.382.881'61 »

Delegat general en la Provincia

Joseph Coderch y Bacó

Agents en la Capital

Toribi Corominas — Narcis Boadas

DENTÍFRIC ROCA

AL SALOL

El més higiènic y poderós antiséptic per evitar las caries y demás enfermetats de la boca.

Vi de Nou de Kola del Dr. Roca. — Tónico neurasténic, regulador del cor, excitant del sistema muscular y aliment d' ahorro.

Vi Iodo Tànic del Dr. Roca.

Vi Iodo Tànic Fosfatat del Dr. Roca. — De millors resultats que l' oli de fetge de bacallá, y de gran utilitat per combatre l' escrofulisme, afeccións del pit y reumatisme.

Tots los vins son a basse de Jerez y Málaga legitims

De venda a casa l' autor

LABORATORI Y FARMACIA DEL DR. ROCA

(antiga del Dr. Ameller)

Cort-Real, 4.—Girona

LO GERUNDÉS

PERIÓDIC PORTA-VEU

DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

Redacció y Administració: Rambla de la Llibertat 31

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

150 pesseta trimestre	0'10 id.
Estranger.	Un número sol.
1 pesseta trimestre	1'25 id.
Goronn.	1'25 id.
Poru.	1'25 id.

CORREUS

Entradas

Madrid.	9'30 mati.
Barcelona.	9'30 m. y 5'45 t.
Fransa	7'30 m. y 3'20 tarde
Puigcerdá y Ripoll.	5'30 m.
Olot y sa línea.	5'30
S. Feliu de Guixols	6'21 m. y 2'11 tarde
Amer y sa línea.	6'30 m.
S. Aniol y sa línea.	7'00 m.
Estanyol y sa línea.	7'00 m.

Sortidas

Madrid.	2'30 tarde.
Barcelona.	6'30 m. y 2'30 tarde.
Fransa.	8'30 m. y 5 tarde.
Puigcerdá y Ripoll	11'00 m.
Olot.	11'00 m.
S. Feliu de Guixols	9'06 m. y 5'35 tarde
Amer.	10'00 m.
Sant Aniol.	10'00 m.
Estanyol.	10'00 m.